

HEIMATKAPELLE DIE DARMSTÄDTER HÜBSCH en FOX EN DE STROTJES

Zo Duits als Rudi Carell

vrijdag 11 november 2005, 20.15 uur

entree: € 10,00

Wat krijgen we nou weer? Zijn ze helemaal gek geworden daar bij De Eendracht? Je zou het wel zeggen, als je naar de gasten van vanavond kijkt: een Heimatkapelle en een Gemertse groep smartlapvertolkers of zoiets...! Helemaal Gek! Op het eerste gezicht zou je dat denken, maar wie vorig jaar bij de Nacht van de Natte Zakdoek is geweest, weet beter! Als het op die manier gek is, dan lusten we er nog wel een paar! En zo dachten wij er ook over. Maar terwijl er behoorlijk veel mensen waren, die vroegen om een reprise van die Nacht van de Natte Zakdoek, meenden wij te moeten kijken of er niet nog iets dergelijks op de markt was. Iets dergelijks, maar dan wel anders. En natuurlijk kijk je dan eerst in en rond je eigen huis en dan valt het oog direct op Fox en de Strotjes. Dat kan niet anders. Fox en de Strotjes ontstond in 1996 als gelegenheidsformatie voor de 'Dag van het Nederlandse Lied' bij café Alleman in Gemert. Toen nog in de samenstelling Karin, Monique, Monique, Rien, Alex en Bas, dus met alleen pianobegeleiding of a capella. Met een drietal optredens voor, tijdens en na werd toen een reputatie opgebouwd die zo'n zes, zeven jaar later nog steeds in allemans herinnering zou voortleven. De 2002 editie van de 'Dag' bij Alleman was de comeback. Het optreden tijdens Gemert op z'n Kerstbest in 2003 in De Eendracht, was de opmaat voor een seizoen, waarin echt aan de weg getimmerd werd. Voor dit concert werd de instrumentale begeleiding uitgebreid met Willy en Rob, op respectievelijk bas en drums. Begin 2004 kwam Dirk het combo versterken met zijn gitaar. Inmiddels zijn ze wereldberoemd, vooral in Gemert en omgeving, en treden ze op de ene grote manifestatie na de andere op. Daarom zijn we blij, dat we ze vanavond in ons programma kunnen presenteren. Te Gek!

Samen met die Heimatkapelle Die Darmstädter Hübsch. Op een nacht schrok de jonge, veelbelovende en mooie zangeres Astrid Oud wakker uit een rusteloze slaap. Ze had gedroomd dat ze Rex Gildo ontmoette. Rex Gildo! De Duitse Schlagerheld. De Schlagersjongen, die hits als Marie en Fiesta Mexicana op zijn naam had staan. Maar ook de Rex Gildo, die wanhopig een einde aan zijn leven had gemaakt. Juist die Rex Gildo sprak die nacht tot Astrid. Hij zei haar dat ze een dirndl aan moest trekken. Dat ze haar naam moest veranderen. En dat ze Duitse liedjes moest gaan zingen. In die ene nacht veranderde het leven en de muzikale toekomst van Astrid volledig. In die nacht werd Astrid eindelijk een 'Frau'. De volgende ochtend zocht ze meteen een band bij elkaar. Pauli de Paukenhauer, (de koning van de Polka, de Vader Abraham onder de drummers) vroeg ze te komen drummen. Toetsenist Don Phillipo (de zwager van Mambo Kurt), gitarist Han Solo (die ooit het onsterfelijk geworden intro van Du speelde) en bassist Dennie Barsch (de enige onechte zoon van Roberto Blanco) leken Frau's eigen Heimatkapelle compleet te maken. Maar er miste nog iets. Charisma had die Kapelle nodig. En wie charisma zegt, zegt Reino Brust. Reino, die als bandartiest furore maakte met hits als Vannacht ben ik je man en De bank, drie geiten en het sleutelgat (was alles dat ik nodig had). Tot grote vreugde van Frau wilde Reino zijn glorieuze carrière verkwanselen voor het Duitse lied. Zo werd Heimatkapelle Die Darmstädter Hübsch, een band zo Duits als Rudi Carell, geboren. Het publiek twijfelde. Want Duitse muziek.....dat zijn toch.....schlagers...??? Inderdaad, Rosamunde, Immer wieder sonntags, Du... Maar Duitse muziek is meer. Vraag een dertiger naar een Duitstalig lied. Wedden dat hij of zij begint te stralen en vertelt over de 99 Luftballons van Nena of het Skandal um Rosi van de Spider Murphy Gang? Vraag een twintiger of tiener naar Duitse liedjes en de naam Rammstein zal zeker genoemd worden. Heimatkapelle Die Darmstädter Hübsch bleek geen stijlgrenzen te kennen. Ze speelde alles. Alles? Ja, alles!!! Want wie alleen Schlagers wil, gaat maar naar de Schlagervakanschool. Zo viel het twijfelende Noord Hollandse publiek uiteindelijk toch voor Frau en haar 'Hübsch'. Stonden ze het ene moment nog te pogoën op Nina Hagen's Ich bin ein Hund, het volgende moment zwijmelden ze weg bij Peter Maffay's Du. Nu zal ook de rest van Nederland aan "de Hübsch" moeten geloven. Heimatkapelle Die Darmstädter Hübsch blijkt een muzikale kermis. Altijd lol, altijd verrassend. Dus staat de halve zaal de ene keer te ski-gymastieken, de volgende week verleidt Frau ze tot een potje strandvolleybal. Of paaseieren zoeken.. En voor je het weet, sta ook jij te slamdancen op Zwei Kleine Italiëner, loop je polonaise op Rosamunde of laat je je inspireren door het -door toetsenist Don Phillipo zo poëtisch vertolkte- Buck Dich. Want Heimatkapelle Die Darmstädter Hübsch speelt ALLES. Nee, we houden het niet droog vanavond. De bar in de benedenzaal is open. Beneden dus een café-opstelling, boven kun je lekker rustig zitten als je écht wilt genieten. Vraag ernaar als je de kaarten bestelt!